

мома досетила. *Це. 11—12 р. 178.* Инейната майка Посла одалта. Тогай та си легна Дона мила Дона. *М. 8.* Тогай веле и говоре— *М. 78.* И тогай стана Патрона. *ib. 52.* Ти не слази отъ вранаго коня, Дуръ ве даде ключи отъ темници, Да испушишь три синджира робиে! Тогай слези отъ вранаго коня. *Ч. 330.* Тъгай рече царе Александре. *Пс. 11, 135.* Тогава Стана отвори. *Д. 35, 93.* Па да хвáнеме Мíлица, Еднаш сос вéж да лéгнем, Та пá тогáва да умрем. *Д. 34, 84—86.* Когá ми момá порастé, Тогáзи щж вéожéни. *Д. 51, 43—45.* Тогáз' си Стойн забéгнж Далéко Стойн прéз мóре С мáйка си и със чичá си. *ib. 52, 43—45.* Тогаз' зе да пíе стара самувила. *ib. 3. 10, 90.* Разгледайте— и тогазъ ще видите каква велика сила е знанието! *Л. Д. 1872 р. 150.* Тогазъ са окайва горкитъ, плаче и дума: Проклътъ да е девътъ Укойто са родихъ. *ib. 75 р. 72.* Тоги ся Стоянъ вжескачи На това конче хрáнено, Отъ вжнъ вратника излезва. *М. 108.* Ужени го, спáни му крака да не можи да щява, и тогъва той мириасва. *Зк. 11.* Когито бýде треки ден... Тогива свадба ще пръснемъ. *Пс. 10, 110.* Писахъ попъ люцканъ оу лéто, ѳр. мїца марта ѳ днь. тогизи баше зима хъбава велика бýда по миръ. *Гп. 258.* И тия (гарвани) тогисъ паднаха, Бýло са месо наяли. *Л. Д. 1876 р. 151.* Отъ тогáва (тогáзъ) стъ тѣхъ поръ: Откак сме си, тънка Яно, слизбие От тогáва добра кáра не чýним От тогáва врáни конé не трáйт, От тогáва сýви гъльб не гúка, От тогáва ясен слáвей не пíк. *Д. 66, 1—5.* И станаха почти десетъ дни оттогази. *Х. I, 163.* Оттогазъ Българский Езархъ начена да рáкополага и да распраща новы священионачалници по Епаркытъ. *Л. Д. 73 р. 287.* И отъ тоги вече Хазарытъ не си ни чухъ ни видéхъ. *Р. 33.* Отъ тогизи гладъ ны измори. *ib. 101.* До тога (тогáва, тоги-ва и пр.), до тѣхъ поръ: До тога ные все така на половина и на четвртина щемъ да ся прорéждамы отъ безвременна смрть. *Л. Д. 69 р. 109.* До тоги, до того времени. *Р. 6.* До тогива съдѣщия лéдъ бýше почти прéзъ цѣла зима въ движение. *Л. Д. 1876 р. 138.*

Тогá(ва)шень Тогý(ва)шень пр. тогдашнй: Баснословието е внесено въ тогавашнж Грыциж отъ разны прибѣгши тамо людие. *Б. С. р. 24.* Тогавашни учени маже. *Л. Д. 76 р. 76.*

Тоговрéмешень пр. того времени: Г-жя Амина дала му една голѣма желтица отъ тоговремешнитъ. *Х. I, 110.*

Тозлúкъ* (*tozliq, s. t. 1. Manteau court pour recevoir la poussière, afin d'empêcher que les habits de dessous soient salis. 2. Bas sans pieds, espèce de guêtres de laine sans boutons, dont se servaient les janissaires*) с. м. шерстяные чулки до колѣнъ: Ела ми отвѣрзи зунга отъ тозлукотъ, Та вжрзи клета Ламіа. *М. 31.* Сите момчина тозлуци,